

odvolací soud neprávem dovolává spisovatelů uvedených v odvolacím rozsudku a nálezu uveřejněného pod čís. 3467 ve sb. n. s., ježto jest tam jednáno o starším právu, jež se od nynějšího liší. Podle nynějšího práva nepokládá se směnka padělaná za neplatnou vůbec, nýbrž za platnou, a to proti těm, kdož podepsali před paděláním, podle obsahu původního, a proti těm, kteří podepsali po něm, podle obsahu změněného. Ano jest zjištěno, že žalovaný Ing. H. podepsal (přijal) směnku vyplněnou ve směnečné částce na 20.000 Kč a že teprve pak byla směnka padělána na 40.000 Kč, ručí podle původního obsahu za 20.000 Kč. Nezáleží na tom, zda žalobkyně nevěděla nebo nemusela vědět o padělání. Zákon nerozeznává. Proto bylo dovolání žalobkyně částečně vyhověti a obnoviti rozsudek prvního soudu.

Čís. 10559.

Nemanželský otec nemá po smrti nemanželské matky bezpodmínečné právo, chovati u sebe dítě, nýbrž rozhoduje vždy jen zájem dítěte o tom, u koho má dítě býti ve výchově a výživě, nikoliv zájem nemanželského otce, aniž přání poručníka.

(Rozh. ze dne 26. února 1931, R I 1003/30).

Po smrti nemanželské matky bylo dítě vychováváno u její matky, babičky dítěte. Žádost nemanželského otce, by mu bylo dítě dáno do výchovy, byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Mimořádná dovolací stížnost mohla by míti úspěch jen za předpokladů a z důvodů § 16 nesp. říz., jichž tu však není: Zejména neodporují srovnalá rozhodnutí nižších soudů ustanovení § 169 obč. zák., any nižší soudy, vyšetřivše rodinné poměry nemanželského otce a jeho dřívější nezájem o dítě dospěly k přesvědčení, že blaho a zájem nemanželského dítěte vyžadují, by bylo nadále ponecháno v dosavadní výživě a výchově své babičky. Podle ustálené judikatury nejvyššího soudu nemá nemanželský otec po smrti nemanželské matky bezpodmínečné právo, dítě u sebe chovati, nýbrž rozhoduje vždy jen zájem dítěte o tom, u koho má dítě býti ve výchově a výživě, nikoli zájem nemanželského otce, aniž přání poručníka.

Čís. 10560.

Příslušným rozhodovati o dovolacím rekursu v případě § 2 vl. nař. ze dne 14. března 1930, čís. 29 sb. z. a n. (jímž se provádí zákon o ochraně dětí v cizí péči a dětí nemanželských), jest nejvyšší soud.

Byl-li dozor na dítě v cizí péči přenesen na Okresní péči o mládež, neměl okresní (poručenský) soud důvodu, by schvaloval usnesení jejího